

AWAKEN THE WORLD

Video Transcriptions

Samadhi 2 - It's not what you think

**SAMADHI
2**

awakentheworld.com

Vaizdo įrašo stenograma - lietuvių kalba „Samadhi“ 2 dalis („Tai nėra tai, apie ką tu galvoji“)

Didieji senovės ir modernybės dvasiniai pasaulio mokytojai laikėsi nuomonės, kad giliausia mūsų būties tiesa nėra vienos konkrečios religijos ar dvasinės tradicijos nuosavybė, bet ją galima rasti kiekvieno žmogaus širdyje. Poetas Rumi sakė: „Kur yra mėnulis, kuris niekada nepakyla ir nenusileidžia? Kur yra ta Siela, kurios nėra su mumis ir ne be mūsų? Nesakyk, kad ji čia ar ten.

Visa Kūryba yra tokia, bet tik akims, kurios gali pamatyti“. Legendoje apie Babilono bokštą žmonija buvo padalinta daugybės kalbų, įsitikinimų, kultūrų ir pomėgių. „Babilonas“ pažodžiui reiškia „dievų vartai“. Vartai yra mūsų mąstymo protas, mūsų sąlygotos struktūros. Tie, kurie suprato savo tikrąją prigimtį, savo esmę už pavadinimo ir formos ribų, yra supažindinti su didžiąja paslaptimi, kas slypi už šių vartų.

Žmonės naudojo senovės parabolę, dramblio parabolę, norėdami apibūdinti, kaip iš tikrųjų skirtingos tradicijos nurodo vieną didelę Tiesą. Kiekvienas iš neregijų žmonių grupės paliečia skirtingas dramblio dalis, susidaro tam tikras supratimas apie tai, kas yra dramblys. Žmogus, stovintis dramblio papėdėje, apibūdina jį kaip kažką panašaus į medį. Prie uodegos stovintis vyras sako, kad dramblys yra tarsi virvė. „Dramblys yra tarsi ietis“, - sako tas, kuris stovi netoli ilties. Jei paliesite ausį, atrodo, kad dramblys yra tarsi vijuoklė. Šoną palietęs asmuo yra tikras, kad dramblys yra tarsi siena. Problema ta, kad paliečiame savo dramblio dalį ir manome, kad mūsų patirtis yra vienintelė tiesa. Mes nenorime pripažinti ar atsižvelgti į tai, kad kiekvieno žmogaus patirtis yra tiesiog skirtinga to paties gyvūno dalis. „Amžinoji filosofija“ yra supratimas, kad visos dvasios ir tradicijos turi vieną bendrą tiesą - mistinės ar transcendentinės tikrovės buvimą, kurios pagrindu atsirado visos dvasinės žinios ir mokymai.

Svamis Vivekananda apibendrina „amžinosios filosofijos“ mokymo esmę sakydamas: „Visų religijų pabaiga yra Dievo pažinimas sieloje. Tai yra viena visuotinė religija.“ Šiame filme, kai mes vartojame žodį „Dievas“, jis yra tiesiog Transcendentų metafora, nurodanti didžiąją Paslaptį už riboto egoistinio proto. Pažinti savo tikrąjį „aš“ arba „tikrąjį save“ reiškia žinoti savo dieviškąją prigimtį. Kiekviena siela turi galimybę pasireikšti naujam aukštesniam sąmonės lygiui, turint tikslą pabusti iš miego ir susitapatinti su forma. Rašytojas ir mistikas Aldousas Huxley, žinomas dėl savo knygos „Gražus naujas pasaulis“, taip pat parašė knygą, pavadintą „Amžinoji filosofija“, kur rašo apie vieną mokymą, kuris vėl ir vėl grįžta į žmonijos istoriją, įgaudamas kultūros, kurioje ji yra įsikūnijusi, formą. Jis rašo: „Amžinoji filosofija tiksliausiai išreiškiama sanskrito formule „tat tvam asi“ - tada tu esi. Atmanas arba tikrasis amžinasis Aš yra vienas su Brahmanu - absoliutus viso egzistavimo principas, o kiekvieno žmogaus pagrindinis tikslas yra atrasti šį faktą, sužinoti, kas jis / ji yra iš tikrųjų. Kiekviena tradicija yra panaši į brangakmenio kraštines, atspindinčias ypatingą tos pačios tiesos žvilgsnį, tačiau tuo pačiu kartojančias ir atspindinčias viena kitą. Kuri kalba ir koncepcinė sistema bebūtų naudojamos, visos religijos, atspindinčios amžinąją filosofiją, vienybės idėją dalijasi su kažkuo dideliu, su kažkuo, kas nėra mūsų. Visiškai įmanoma pasisemti naudingų ir integruoti mokymų iš vieno ar daugelio šaltinių, nesusitapatinant su jais. Sakoma, kad visi tikrieji dvasiniai mokymai yra tiesiog pirštais nukreipti į transcendentinę Tiesą. Jei savo patogumui laikysimės dogmų, mokysime, sustosime dvasiniame augime. Realizuoti Tiesą už visų sąvokų ribų reiškia atsirišti nuo prisikibimo ir prisirišimo, atsisakyti visų religinių

sąvokų. Ego požiūriu, pirštas, nukreiptas į Samadhi, nukreiptas tiesiai į bedugnę. Jonas Kryžius sakė: „Jei norite būti tikri, koku keliu einate, turite užmerkti akis ir vaikščioti tamsoje“.

Samadhi prasideda šuoliu į nežinomybę. Senovės tradicijos teigė, kad norėdamas suvokti Samadhi, žmogus turi perkelti sąmonės židinį nuo visų žinomų objektų, nuo visų išorinių reiškinių, nuo sąlygotų minčių ir jausmų prie pačios Sąmonės, vidinio Šaltinio, širdies ar jos būties esmės. Šiame filme, kai vartojame žodį „Samadhi“, mes kalbame apie Transcendentalinį, aukštesnįjį Samadhi, vadinamą Nirvakalpa-samadhi. Nirvakalpa-samadhi yra „aš“ veiklos sustojimas, visų rūšių paieškos ir veikla. Mes galime kalbėti tik apie tai, kas atkrenta, kai prie jo artėjame, ir kas vėl pasirodys grįžus iš šios būsenos. Nėra jokio suvokimo ir nesuvokimo, nėra objekto ir ne objekto, nėra sąmonės ir nesąmonės. Tai visiškai nesuprantama ir nesuvokiama protu. Kai „aš“ vėl tampa aktyvus, pastebimas nežinojimas, kažkas panašaus į naujagimį, ir viskas tampa nauja. Lieka tam tikras dieviškasis aromatas, kuris išlieka ilgiau, nes juda Kelyje.

Yra daugybė Samadhi rūšių, aprašytų senovės tradicijomis, ir per daugelį metų kalba sukėlė painiavą. Mes renkamės žodį Samadhi, kad pažymėtume transcendentinę vienybę, tačiau lygiai taip pat lengvai galėtume naudoti kitą žodį iš kitokios tradicijos. „Samadhi“ yra senovės sanskrito terminas, vartojamas Vedų, jogos ir Sankkhi tradicijose Indijoje, įsiskverbęs į kitas dvasines tradicijas. Samadhi yra 8-asis žingsnis nuo 8-ojo Patandžali jogos žingsnių ir 8-asis Buda kilnaus aštuonkartinio kelio žingsnis. Buda vartojo žodį „nirvana“ - „vana“ arba „aš“ veiklos nutraukimas. Patandžali apibūdino jogą arba samadhi kaip „citta vritti nirodha“, kuri sanskrito kalboje reiškia „proto apskritimo ar spiralės sustabdymas“. Tai yra sąmonės išlaisvinimas iš visos matricos arba pagrindinė proto priežastis. Samadhi nėra sąvoka, nes norint ją suvokti, reikia mesti konceptualų protą.

Skirtingos religijos vartojo skirtingus žodžius, apibūdinančius vienybę su Dieviškumu. Įdomu tai, kad pats žodis religija turi panašią reikšmę. Lotynų kalbos žodis „religare“ reiškia „suvienyti“, „atkurti ryšį“. Žodis „joga“ („jungas“) turi panašią reikšmę, o tai reiškia pasauliečių susivienijimą su transcendentaliu. Islame tai atsispindi senojoje arabiškoje žodžio „islam“ reikšmėje, reiškiančiame „pasidavimą“ arba „maldą Dievui“. Tai išreiškia visišką „aš“ sistemos nuolankumą ar pasididžiavimą.

Tokie krikščionių mistikai kaip Šv. Pranciškus Asyžietis, Šv. Teresė iš Avilos ir Šv. Kryžiaus Jonas kalbėjo apie šventą sąjungą su Dievu, Dievo karalystę viduje. Tomo evangelijoje Kristus pasakė: „Karalystės nėra nei čia, nei ten. Tačiau Tėvo karalystė plinta žemėje, ir žmonės to nemato“. Jei pažvelgsite į graikų filosofų Platono, Plotino, Parmenido ir Heroclitio darbus per „amžinosios filosofijos“ mokymo prizmę, tada jie nurodo tą pačią išmintį. Plotinas moko, kad svarbiausias žmogaus siekis yra nukreipti žmogaus sielą į aukščiausią tobulumo ir sąjungos su Vieningu būseną.

Lakotos genties „Black Elk“ šventasis ir šamanas sakė: „Svarbiausia ramybė yra ta, kuri ateina į žmonių sielas, kai jie suvokia savo ryšį, vienybę su Visata ir jos jėgomis. Ir kai jie supranta, kad Didžioji Dvasia gyvena Visatos centre, o šis centras yra visur. Jis yra kiekvieno iš mūsų viduje.“

Jei nesame Samadhi viduje, tada prabudimo kelyje yra du poliškumai, dvi durys, į kurias galite įeiti. Dvi dimensijos: viena veda į gryną sąmonę, kita - į jutimo objektų pasaulį. Aukštyn nukreipta kryptis veda į Absoliutą, o žemyn nukreipta į Maja, į viską, kas pasireiškia, tiek matomą, tiek nematomą.

Santykis tarp santykinio ir absoliutaus gali būti išreikštas Sri Nisargadatta Maharaja citata: „Išmintis žino, kad aš esu niekas; Meilė žino, kad aš esu viskas; ir mano gyvenimas teka tarp jų“. Iš tokios sąjungos gimsta nauja Dieviškoji Sąmonė. Kažkas iškyla iš šios santuokos ar šių poliškumų sąjungos, arba dėl dvigubos tapatybės mirties, nors tai kažkas yra nematerialus ir niekada negimsta. Sąmonė klesti, sukurdama kažką naujo, sukurdama tai, ką galima pavadinti „amžinosios filosofijos“ Trejybe. Dievas Tėvas, transcendentinis, nežinomas ir nesikeičiantis, sudaro sąjungą su Dieviškoju moteriškumu, atstovaudamas viskam, kas keičiasi. Toks ryšys lemia alcheminį virsmą, panašų į mirtį ir atgimimą.

Vedų mokymuose dieviškąją sąjungą atstovauja dvi pagrindinės jėgos - Šiva ir Šakti. Istorijos eigoje įvairių Dievų vardai ir veidai keitėsi, tačiau pagrindinės jų savybės išliko nepakitusios. Iš šios sąjungos gimsta nauja dieviškoji sąmonė, naujas buvimo pasaulyje būdas. Du poliškumai tampa nedaloma visuma. Universalinė energija, neturinti centro ir neturinti apribojimų. Tai gryna meilė. Nėra ko nei pelnyti, nei prarasti, nes ji yra visiškai tuščia ir visiškai užpildyta.

Ar tai būtų ezoterinės Mesopotamijos mokyklos, babiloniečių ir asirų dvasinės tradicijos, senovės Egipto

religijos, senovės Afrikos nubų ir kemetų kultūros, viso pasaulio šamanistinės ir gimtosios tradicijos, Graikijos, gnostikų, advaistų, budistų, taoistų, žydų ar zoroastristų, mistikų, zodiako, zoroastrizmo, mistika. Krikščionys, jie visi yra vieningi tuo, kad giliausios jų dvasinės išvalgos leido šių tradicijų pasekėjams pažinti Samadhi. Pats žodis „samadhi“ reiškia kažką panašaus į „žinoti vienodumą ar vienybę. Tai reiškia vienybę. Tai vienija visus jūsų aspektus. Tačiau nereikia priimti intelektualaus supratimo už tikrą Samadhi supratimą. Tai yra jūsų ramybė, jūsų tuštuma, vienijanti visus gyvenimo spiralės lygius. Senovės Samadhi mokymų dėka žmonija gali pradėti suvokti bendrą visų religijų Šaltinį ir vėl prisitaikyti prie gyvenimo spiralės - Didžiosios Dvasios, Dharmos ar Dao.

Spiralė yra tiltas, einantis nuo mikrokosmoso iki makrokosmoso, nuo jūsų DNR iki vidinio energijos lotoso, einančio per čakras, iki pačių galaktikų spiralinių rankovių. Kiekvienas sielos lygis yra išreikštas spirale kaip nuolat besivystanti šaka, gyvenanti, tyrinėjanti. Tikrasis Samadhi yra visų lygių tuštumos, visų sielos apvalkalų, suvokimas. Spirale yra nesibaigiantis dvilypumo ir gyvenimo bei mirties ciklo žaidimas. Kartais pamirštame ryšį su Šaltiniu. Prizmė, per kurią mes žiūrime, yra labai maža ir mes susitapatiname su ribotu padaru, besislapstančiu ant žemės, tik norėdami vėl užbaigti savo kelionę atgal į Šaltinį, į visur esantį centrą. Huangas Tzu pasakė: "Kai nebėra atskyrimo tarp šio ir to, jis vadinamas Dao ramybės tašku. Nepajudinamame taške, esančiame spiralės centre, visuose dalykuose galite pamatyti begalybę". Senovinė mantra „om mani padme hum“ turi poetinę reikšmę. Žmogus prabunda arba atranda perlą lotoso viduje. Tavoji prigimtis pabunda sieloje, pasaulyje TAIKOS pavidalu. Kreipdamiesi į hermeticizmo principą „aukščiau ir žemiau, tiek apačioje, tiek aukščiau“, galime nubrėžti analogiją, kad suprastume proto ir tylos santykį, santykinį ir absoliutų.

Kelias, vedantis į nekonceptualaus Samadhi prigimties suvokimą, tai apeliacija į juodosios skylės analogiją. Juodoji skylė paprastai apibūdinama kaip erdvės sritis, kurioje gravitacinis laukas yra toks stiprus, kad nei šviesos kvantos, nei materija negali iš jo ištrūkti. Naujos teorijos rodo, kad visų objektų nuo mažiausių mikroskopinių dalelių iki makroskopinių formacijų, tokių kaip galaktikos, centre yra juodoji skylė arba paslaptingas išskirtinumas. Ryšium su šia analogija, mes naudosisime naują juodosios skylės apibrėžimą - „centras yra visur“. „Zen“ tradicijoje yra daugybė stichijų ir koanų, vedančių mus į vartus. Žinodamas Samadhi, žmogus turi eiti per bevarčius vartus.

Įvykio horizontas yra laiko ir erdvės riba, per kurią įvykiai negali paveikti išorės stebėtojo, tai reiškia, kad jūs negalite atpažinti visko, kas vyksta už įvykio horizonto. Galime pasakyti, kad juodosios skylės įvykių horizontas yra bevarčių vartų analogija. Tai yra riba tarp savęs ir jo stokos. Nėra „aš“, einančio pro įvykio horizontą. Juodos spalvos centre skylėse yra vienmatis išskirtinumas, kuriame yra trilijonai saulių, neįsivaizduojamai mažoje erdvėje. Tiesą sakant, begalinis kiekis. Tiesiogine prasme Visata yra kažkas be galo mažesnis už smėlio grūdėlį. Išskirtinumas yra kažkas, ko neprieinama suprasti per laiką ir erdvę. Remiantis fizika, judesys čia neįmanomas, kaip ir objektų egzistavimas.

Kad ir koks jis būtų, jis nepriklauso suvokimo pasauliui, bet jo negalima apibūdinti kaip tik nejudrumą. Tai peržengia ramybės ir judėjimo ribas. Sužinojus apie centrą, esantį visur ir niekur, dualumas dingsta. Forma ir tuštuma, laikas ir belaikiškumas. Galite tai vadinti dinamišku ramumu arba užpildytą tuštuma visiško tamsos centre. Daoistų mokytojas Lao Tzu sakė: „Tamsa tamsoje yra vartai viską suprasti“. Rašytojas ir lyginamasis mitologas Josephas Campbellas pasakoja apie ciklinį simbolį, „amžinosios filosofijos“ dalį, kurią jis vadina „Axis Mundi“ - centriniu tašku arba aukščiausiu kalnu, atrama, aplink kurią sukasi viskas. Taškas, kuriame sujungta ramybė ir judėjimas. Iš šio centro auga didžiulis žydintis medis.

Bodhi medis, jungiantis visus pasaulius. Kaip juodoji skylė prikausto Saulę, taip ir artėjant prie didžiosios Realybės, tavo gyvenimas pradeda sukintis aplink ją, ir tu pradedi nykti. Artėjant prie tikrojo Aš, ego sistema yra pripildyta baimės. Sargybinių užduotis prie vartų yra išbandyti keliautojus. Žmogus turi būti pasirengęs susidurti su savo didžiausiomis baimėmis ir tuo pačiu priimti jam būdingą jėgą. Išryškinti nesąmoningą baimę ir viduje paslėptą grožį. Jei jūsų protas ramus, jei nėra „aš“ reakcijos, tada visi sąmonės proto sukelti nesąmoningi reiškiniai atsiranda ir praeina. Tai yra momentas, kai jums tikrai reikės tikėjimo savo dvasine kelione.

Ką reiškia tikėjimas? Tikėjimas skiriasi nuo įsitikinimo. Įsitikinimas - tai kažko priėmimas proto lygiu, norint nusiraminti. Įsitikinimas yra proto būdas reikšti ir kontroliuoti patirtį. Tikėjimas yra priešingas. Tikėjimas yra

buvimas visiško nežinojimo vietoje, visko, kas kyla iš sąmonės, priėmimas. Tikėjimas pasiduoda išskirtinumui, ištirpimui ar „išardymui“, siekiant praeiti pro bevarčius vartus. Galaktikos evoliucija ir struktūra yra glaudžiai susijusi su jos juodosios skylės apimtimi, kaip ir jūsų evoliucija yra susijusi su tikrojo Aš buvimu, išskirtinumu, kuris yra jūsų tikroji prigimtis.

Negalime pamatyti juodosios skylės, tačiau apie ją galime žinoti, kaip objektai juda aplink ją, sąveikaudami su fizine realybe. Panašiai mes negalime pamatyti savo tikrosios prigimties. Tikrasis Aš yra neapčiuopiamas, tačiau galime pastebėti nušvitimą. Kaip sakė dzeno meistras Suzuki: "Griežtai tariant, nėra apšviestų žmonių. Yra tik nušvitęs poelgis." Mes negalime pamatyti savo prigimties, kaip ir akis negali matyti savęs. Mes negalime jos pamatyti, nes regėjimas įmanomas tik jos dėka. Kaip ir juodoji skylė, Samadhi nėra nieko vertas ir nėra objektas. Tai objekto ir ne objekto dvilypumo sunaikinimas. Nėra vartų, vedančių į didžiąją Realybę, tačiau yra begaliniai keliai.

Keliai, Dharmos yra tarsi begalinė spiralė, be pradžios ir pabaigos. Niekas negali eiti pro bevarčius vartus. Nė vienas protas į tai neatėjo ir niekada to nepadarys. Tik „niekas“ negali praeiti pro bevarčius vartus, taigi būkite niekas. Samadhi yra kelias be kelio, auginsinis raktas. Tai yra mūsų tapatybės su „aš“ sistemomis, atskiriančiomis mūsų vidinį ir išorinį pasaulius, pabaiga. Yra daugybė koncepcijų modelių, apibūdinančių savęs sluoksnius ar lygius. Mes naudojame pavyzdį iš antikos laikų. Upanišadose apvalkalas, dengiantis Atmaną ar sielą, yra vadinamas „koshas“. Kiekviena katė yra tarsi veidrodis. „Aš“ struktūros, dangos ar Majos lygio sluoksniavimas neleidžia mums suvokti savo tikrosios prigimties, jei mes su ja susitapatiname. Dauguma žmonių mato apmąstymus ir tiki, kad tai jie ir yra. Vienas veidrodis atspindi gyvūno sluoksni, fizinį kūną. Kitas veidrodis atspindi tavo protą, tavo mintis, instinktus ir pojūčius. Trečiasis tavo vidinė energija arba Prana, kurią galima rasti žvelgiant į save. Kitas veidrodis atspindi Vaizdų lygį - Aukštojo proto ar Išminties lygį, ir yra transcendentinės ar nepagrįstos palaimos sluoksniai, kurie gali būti žinomi artėjant prie Samadhi. Teoriškai galima išskirti begalę veidrodžių ar "Aš" aspektų, ir jie nuolat keičiasi.

Dauguma žmonių dar turi atrasti Pranas, Aukštojo Proto ir palaimos ne dualumo sluoksnius. Jie net nežino apie savo egzistavimą. Šie sluoksniai formuoja jūsų gyvenimą, bet jūs jų nematote. Paslėpti veidrodžiai iš tikrųjų daro įtaką mūsų gyvenimui labiau nei matomi. Jie nematomi, nes daugumai žmonių jų sąmonė nėra visiškai apšviesta. Kaip Indros perlų tinklas, veidrodžiai atspindi vienas kitą, o atspindžiai atspindi visus paskesnius atspindžius ad infinitum. Pokyčiai viename lygyje daro įtaką visiems kitiems lygiams. Kai kurie iš šių veidrodžių gali likti tamsoje, jei mums nesiseka rasti išmintingą auklėtoją, kuris gali padėti mums juos apšviesti.

Tiesa tame, kad mes nežinome, ko nežinome. Dabar įsivaizduokite, kad sudaužėte visus veidrodžius. Nėra nieko, kas atspindėtų jus patį. Kur tu? Kai protas miršta, veidrodžiai nustoja atspindėti. Daugiau jokių daiktų ir objektų. Tačiau nepainiokite pirminės būsenos su niekuo ar nebūtimi. Tikrasis Aš nėra kažkas, bet nėra nieko. Šaltinis yra ne kažkas, o tuštuma ar pati ramybė. Ta tuštuma, kuri yra visko šaltinis. Forma yra žinoma kaip tuštuma, tuštuma yra žinoma kaip forma. Šaltinis yra didis Kūrybos irštva, turinti visas galimybes.

Samadhi yra beasmenės sąmonės pabudimas. Tiesiog kai prabundi po sapno ir supranti, kad viskas, apie ką svajojai, atsitiko tavo galvoje. Suvokęs Samadhi, tu supranti, kad viskas šiame pasaulyje vyksta energijos ir sąmonės sluoksniuose. Tai visi veidrodžiai veidrodžiuose, sapnai sapnuose. Tas „Tu“, kuris esi, tavo manymu, yra ir svajonė, ir pats miegantis. Kad ir ką kalbėtume šiame filme, leisk tam eiti, neprisikabink prie to. Siela sapnuoja, sapną apie tave. Miegas yra tai viskas pakeičiama, tačiau įmanoma pažinti nesikeičiantį. Šis faktas negali būti suprantamas ribotu asmeniniu protu.

Kai grįžtame iš Nirvikalpa-samadhi, veidrodžiai vėl pradeda atspindėti ir tampa aišku, kad pasaulis, kuriame jūs manote, kad gyvenate, iš tikrųjų esate jūs. Jūs esate neribotas, kad yra tik laikinas apmąstymas, bet jūs, suvokdami savo tikrąją prigimtį, esate viso to, kas yra Šaltinis. Šis aukštesniojo proto, gemalo, „pražnos“ ar žinių žvilgsnis yra tai, kas gimsta iš Samadhi. Pagal Jono Evangeliją, Hokmah ar išmintis kyla iš nieko. Šis išminties grūdas yra be galo mažas, tačiau tuo pačiu metu jis apima visą esybę, likdamas nesuprantamas, kol veidrodžių srityje ji įgauna formą, vadinamą „Bina“, Aukštojo proto sukurtomis įsčiomis, suteikiančiomis formą pradinei Dievo dvasiai.

Veidrodžių ar protų egzistavimas nėra problema. Tiesą sakant, žmogaus klaida ar apgaulė yra tapatinimasis su jais. Ši iliuzija, kad esame ribotas Aš, ir yra Maja. Jogos mokymai sako, kad norėdamas suvokti Samadhi,

žmogus turi stebėti meditacijos objektą, kol jis dings, kol tu dingsi jame arba jis yra tavyje. Nors skirtingos tradicijos vartoja skirtingus žodžius, iš esmės visos jos reiškia „aš“ identifikavimo ir „aš“ veiklos nutraukimą. Buda visada kalbėjo apie tai, kas nesame. Jis patarė tiesiogiai iširti „aš“ - sistemos darbą. Jis nesakė, kas yra Samadhi, išskyrus tai, kad tai buvo visų kančių pabaiga.

Advaita Vedantoje yra terminas „neti-neti“, reiškiantis „ne tai, ne tas“. Žmonės, einantys į savirealizacijos kelią, tikrina savo tikrąją prigimtį arba Brahmano prigimtį, pirmiausia žinodami, kas jie nėra. Panašiai krikščionybėje Avila Theresa pasiūlė kitokį požiūrį į malda - „neigimo kelią“ arba „per negatyvą“. Tylos, pasidavimo ir vienybės malda, kuri yra vienintelis būdas artėti prie Absoliuto. Dėl šio laipsniško plovimo proceso žmogus išmeta viską, kas nenuoseklu ir kintama. Protas, ego sistema ir visa kita, įskaitant nematomus savęs sluoksnius. Pašmonė turi tapti skaidri, kad pradėtų atspindėti Šaltinį. Jei yra daug žinių ir pašmonėje veikiančios „aš“, tada mūsų gyvenimas užfiksuotas paslėptų modelių labirintuose, kurie slepia neatrastą „aš“.

Kai sužinosite, kad visi „aš“ sluoksniai yra tušti, jūs tapsite laisvas nuo „aš“, laisvas nuo visų sąvokų. Posūkis į jūsų raidą yra suvokimas, kad jūs nežinote, kas esate. Kas patiria kvėpavimo procesą? Kas paragauja? Kas įgyja dainavimo, ritualų, šokių, kalnų patirties? Stebėtojo stebėjimas, kontempliatoriaus susimąstymas. Iš pradžių, stebėdamas kontempliatorių, pamatysite tik melagingą „aš“, bet jei nepasiduosite, jis pasitrauks. Tiesiogiai tyrinėkite, kas yra ar kas išgyvena. Nemirksėdamas, pradurdamas, skverbdamasis su visomis savo būties jėgomis.

Ne aš, kuris prabunda. Nėra TAVĖS, kuris prabunda. Yra pabudimas iš atskiro savęs egzistavimo iliuzijos. Iš svajonės apie apribotą „aš“. Apie tai kalbėti nėra prasmės. Turi būti tikras „aš“ sustojimas, kad galėčiau aiškiai suprasti jo esmę, ir kai tik jis žinomas, nieko nereikia pasakyti. Kai tik ką pasaki, vėl grįžti į galvą. Aš jau sakiau per daug. Paprastai būna trys sąmonės būsenos: pabudimas, sapnavimas ir gilus miegas. Samadhi kartais vadinama ketvirtąja būseną, pagrindine sąmonės būseną.

Pirminis pabudimas, kuris gali būti nuolat ir kartu su kitomis sąmonės būsenomis. Vedantoje tai vadinama Turija. Kiti Turijos vardai yra Kristaus sąmonė, Krišnos sąmonė, Buda ar Sahaj Samadhi prigimtis. Sahadža Samadhi tikrasis Aš yra kartu su visomis kitomis žmogaus funkcijomis. Natiurmortas yra judėjimo trūkumas kintančių reiškinių spiralės centre. Mintys, jausmai, pojūčiai ir energija sukasi aplink jį periferijoje, tačiau nejudrumo ar „Aš“ laipsnis išorinės veiklos metu nesikeičia, kaip ir meditacijos metu. Gali būti, kad tikrasis aš būsiu net giliai miegodamas, kad jūsų supratimas apie AŠ ESU niekur nedings, net pasikeitus sąmonės būsenoms.

Tai jogos sapnas. Giesmių giesmė arba Saliamono giesmė iš Tanacho ar Senojo Testamento sako: „Aš miegu, bet mano širdis prabunda“. Šis amžinos beasmenės sąmonės suvokimas atsispindi Kristaus žodžiuose, kai jis pasakė: „Iki Abraomo buvimo, AŠ ESU“. Viena sąmonė spindi per begalinį skaičių veidų ir formų. Visų pirma, iš jūsų viduje esančių poliškumų gimsta silpna liepsna. Vyriškasis principas įsiskverbia į sąmonę kartu su moteriškos energijos atidavimu ar atskleidimu. Jis yra labai trapus, jį lengva prarasti, ir jūs turite juo rūpintis, kad apsaugotumėte ir išlaikytumėte gyvybę jame, kol jis sustiprės. Samadhi yra ir nesavalaikė sąmonės būseną, ir vystymosi proceso žingsnis. kažkas gyvo ir vystosi bėgant laikui. Kuo daugiau laiko praleidžiame Samadhi, dabar, nesenstantis, tuo daugiau vadovaujamės širdimi, siela ar atmanu ir esame mažiau priklausomi nuo sąlyginių sistemų.

Tokiu būdu žmogus išlaisvinamas iš primityvaus proto. Išlaisvintas iš patulinio minčių srauto. Keičiasi vidinė struktūra. Energija nebe sąmoningai teka į senas kondicionuotas sistemas, o tai, kitaip tariant, reiškia, kad žmogus nebe tapatinamas su „aš“ sistema, išoriniu formų pasauliu. Norint pažinti Samadhi, reikia tiek daug pastangų, kad jis taptų visiškai savęs atidavimu ir būtų toks visavertis, kad tai yra visos jūsų būties, visos jūsų energijos pastangos. Tai yra pastangų ir pasidavimo balansas, yin ir yang. kažkas panašaus į begales pastangų.

Indijos mistikas ir jogas Ramakrishna Paramahansa sakė: „Iškokite nušvitimo tik taip, kaip tvenkinio siekia tas, kuriam dega plaukai“. Jūs to siekiate su visa savo esme. Praktikos metu norint įveikti ego, vaisiaus gyvenimui palaikyti reikalinga didžiulė drąsa, budrumas ir atkaklumas. Kad negrįžtume prie šio pasaulio modelių. Mums reikia pasirengimo eiti prieš bangą, neišvengiamai sunaikinant matricą ir gniuždantį „Samsara“ ratą. Kiekvienas kvėpavimas, kiekviena mintis ir kiekvienas veiksmas turėtų būti nukreipti į Šaltinio

pažinimą. Samadhi nėra žinomas dėl pastangų, tačiau jis nėra be pastangų. Atleiskite pastangas ir nesistenkite. Šis dvilypumas egzistuoja tik galvoje.

Tikrasis Samadhi supratimas yra toks paprastas, universalus, kad jo neįmanoma perteikti dualistinio pobūdžio kalbos pagalba. Yra tik viena pirmą kartą sąmonė, pažadinanti kaip pasaulis, tačiau ją slepia daugybė proto sluoksnių. Kaip saulė, paslėpta už debesų. Kai atsisakoma kiekvieno proto sluoksnio, atsiskleidžia mūsų esmė. Išmesdami kiekvieną proto sluoksnį, žmonės tai vadina skirtingais Samadhi. Jie suteikia pavadinimus skirtingiems išgyvenimų ar reiškinių tipams, tačiau Samadhi yra toks paprastas, kad kai tau pasakoma, kas tai yra ir kaip tai suprasti, protas to niekada nesupras. Tiesą sakant, Samadhi nėra paprastas ar sudėtingas, tai daro protas. Kai proto nėra, nėra ir problemos, nes protas yra tas, kuris turėtų sustoti prieš žinant Samadhi. Tai nėra kažkas, kas nutiktų staiga. Tiksliausią Samadhi doktriną turbūt perteikia ši frazė: „Būk ramus ir žinok“. „Tyla yra Dievo kalba. Visa kita yra neteisingas vertimas“. Rumi „Tyla yra Dievo kalba. Visa kita yra neteisingas vertimas“. Rumi Kaip perteikti taiką žodžiais ir vaizdais? Kaip perteikti tylą, sukuriant triukšmą? Užuot kalbėjęs apie Samadhi kaip intelektualinę koncepciją, šis filmas yra gana ryžtingas neveikimo raginimas. Kvietimas medituoti, vidinė tylą ir malda. Sakykite STOP. Sustabdykite viską, ką suaktyvina patologinis egoistinis protas. Būk ramus ir žinok. Niekas negali pasakyti, kas išryškėja iš šio poilsio. Tai kvietimas veikti iš dvasinės širdies. Tai tarsi prisiminimas kažko primityvaus. Siela pabunda ir prisimena save. Ji buvo mieganti keleivė, tačiau dabar Tuštuma buvo pažadinta ir pripažino save visų daiktų kokybe. Jūs negalite įsivaizduoti, kas yra Samadhi, turėdamas ribotą egoistinį protą, kaip ir neįmanoma aklam žmogui paaiškinti, kokia spalva. Jūsų protas to negali žinoti. Jis negali to pagaminti. Pažinti Samadhi reiškia pamatyti naujai, pamatyti ne atskirus objektus, o atpažinti tą, kuris mato.

Pranciškus Asyžietis pasakė: „Ko ieškai, tai yra KAS ieško“. Kai jau matėte mėnulį, galite jį atpažinti bet kuriame atspindyje. Tikrasis Aš visada buvo čia, jis yra viskas, bet jūs tiesiog nesuvokėte jo buvimo. Kai išmoksate atpažinti ir išlikti tikruoju „Aš“ už proto ir jausmų ribų, bus galima jausti palaimą kasdieniame gyvenime. Mes patys tampame PALAIMA. Nemėginkite išsilaisvinti iš norų, nes noras išsilaisvinti iš norų yra noras. Nėra prasmės stengtis nejudėti, nes bet koks noras yra judėjimas. Supraskite visada egzistuojančią ramybę. Būkite nejudrūs ir žinokite. Kai visos nuostatos bus atmestos, Šaltinis atsidarys, bet net nekibkite už Šaltinio.

Didinga Tikrovė, Dao, ne viena ir ne dvi. Ramana Maharshi sakė: "Aš esu vieningas. Jei jis yra ribotas, tada tai yra ego, jei jis yra neribotas, tada tai yra begalinė ir puiki tikrovė". Jei tiki tuo, kas sakoma, praleidi. Jei netiki, tai ir praleidi tai. Tikėjimas ir netikėjimas veikia proto lygmenyje. Jie reikalauja žinių, tačiau jei jūs pradėsite savo tyrimą, tyrinėdami visus savo būties aspektus, ieškodami to, kas tyrinėja, jei esate pasirengęs gyventi pagal principą „ne mano, o Tavo bus padaryta“, jei norėsite keliauti anapus visų žinių, tada galbūt suprasite, ką aš bandžiau nurodyti. Tik tada jūs patys suprasite gilią paslaptį ir grožį, kad tiesiog esate. Yra kito gyvenimo galimybė.

Yra kažkas švento, nesuprantamo, kurį galima rasti vis dar jūsų būties gelmėse, be sąvokų, dogmų, sąlygotos veiklos ir visų pageidavimų. To negalima pasiekti naudojant metodus, ritualus ar praktikas. Negalima to gauti. Nėra sistemos. Nėra kelio, vedančio į Kelią. Kaip sakoma Dzeno tradicijoje: „atrank tikrąjį savo veidą dar negimdamas“. Tai nereiškia kažko pridėjimo prie savęs. Tai reiškia tapti lengvu sau; šviesa, išskleidanti savęs iliuziją. Gyvenimas visada bus nerealizuotas, o širdis negalės rasti ramybės, kol neras to slėpinyje, viršijančiame vardą ir formą.